

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXXVI. Dixit iniustus ut delinquat in semetipso &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Neue putent miserum cœtu oppressisse nefando,
Nec se materiam cladis habere meæ.

Præmia perfidiæ pudor & confusio turbent
Omnes, ex animo quos mala nostra iuuant.

Cunctas illorum obscurent mala nomina laudes,
De me quos nimium gloria falsa leuat.

Perpetua uerò felices laude ferantur,
Iusticiæ faulrix turba comesq; meæ.

Hi Domino laudes per sæcula cuncta loquentur,
Qui famulo pacem iusserit esse suo.

Gratiarum actio

Nec mea, summe parens, tua nomina, lingua filebit,
Iusticiæ memorans inelyta facta tuæ.

PSALMVS XXXVI.

Dixit iniustus ut delinquat in se-
metipso &c.

ARGVMENTVM.

Consolatur pios contra furorem impi-
orum, ac belle pingit impios quales sint. In
fine etiam orationem adiicit, ut Deus in uer-
bo contra impios & ipsorum insidias ac
technas seruet.

Qua ratione, quibus possis cognoscere signis
Hæreticum, & quisquis dogmata falsa serit,
Tum iustis adhibet solatia, deinde precatur,
Tutus ut à tantis pestibus esse queat.

Vincenti Psalmus David serui Domini.

Sæpe

Narratio est in
qua impiorum
studia descri-
bit.
Sunt securi.

Arrogantes &
in alios contu-
meliosi.
Mendaces.
Incorrigibiles
Intenti ad no-
cendum.

Opponit nunc
consolationē
quod Dei auxi-
lium sit in fini-
tum potens cer-
tum & iustum,
quo Ecclesiam
contra malos
tuetur.

Claudit preca-
tione.

Sæpe graues imo gemitus de pectore duxi,
Quod sit egens meritis impius ante Deum
Quod non signa Dei præ se ferat ulla timoris,
Per mala blanditus quæ facit, ipse sibi.
Donec digna odio quæ perpetrat ipse probentur,
Dum sibi plus nimio per sua facta placet.

Friuola uaniloquo mendacia gutture iactat,
Nec fieri melior, nec bonus esse studet.
In propria semper meditatur iniqua cubili,
Ambulat iniustum, per mala tutus, iter.
At cælum bonitate tua sanctissime plenum est,
Nuncia sunt fidei nubila regna tuæ.

Iusticiæ rata iussa tuæ, ceu saxea, constant
Culmina, ceu montes quos tua dextra tenet.
Immensæ tua iudicia astimulantur abisso,
Tu saluas hominem, tu pecus omne Deus.
Quam pietas preciosa tua est, dum semine natos,
Humano dextræ proteggit umbra tuæ.

Pascentes tibi erunt saturi pinguedine multa,
Quam tribuere domus dona opulenta tuæ.
Hos tu potabis fluuio quem semper inundat
Ista uoluptatis copia plena tuæ.
Te penes est etenim uitæ fons ille salubris,
Cui sua uitales uena scaturit aquas.
Nobis inde tui donata luminis aura,
Fas etiam uerum cernere lumen erit.

Dexteræ & auxilio te cognoscentibus esto,
Et qui plena piæ pectora pacis habent.
Ne ueniat nostræ malesuada superbia menti,
Ne premat infidi me uiolenta manus.

Illic

*Illic prava etenim ceciderunt facta patranes,
Et bene quo starent non habuere locum.*

PSALMVS XXXVII.

Ne æmulare malignantes, neq̃.

ARGVMENTVM.

Est insignis consolatio contra scandalum quo nonnunquam p̃ij offenduntur, cum uident se quasi a Deo negligi, impios autem felices esse & florere. Hortat̃ igitur Psalmus ad patientiam, ne ideo deñciamur de statu animi, aut impiorum exemplo peccemus. Videbis autem creberrimas repetitiones ad hortationum, & consolationum, quibus Spiritus ostendit, quam natura simus proni ad uindictam. Quare opus est ut hoc patientiæ præceptum assidue inculcetur.

*Vt patiente oculo uideas florere malignos,
Raptari, affligi per mala multa pios.
Disce pati, superanda omnis fortuna ferendo est,
Fide Deo, sordes eluet ille tuas.*

Psalmus David.

Si qua sit, ut sunt innumera, tibi uisa malorum
Improbitas, ira commouere caue.
Ne quibus est odio uirtus uitiumq̃; probatur
Oderis, aut illis detrabe quicquid agent.
Nam modo florentes, cito succidentur, ut herbae,
Quas metit incurna rustica falce manus.

Gramm.

Propositio, ne
stamacheris q̃
impj sunt felices.

Ratio ppositi
onis, quia bre
ui peribunt.